

нѣма нужда отъ bureaux de bienfaisance, както въ Франция, и отъ poor law, както въ Англия;

5) дѣцата не гладуватъ и голуватъ вслѣдствие на злощастieto, невѣрдноста или разврата на родителитѣ. Ако нѣкой отъ задругаритѣ се вземе въ набора, ако се разболѣе или се пропие, другаритѣ му вършатъ работата и му пригледватъ дѣцата.

Отъ точка на зрѣние на изобилното произвеждане и на равномерното разпрѣдѣление на богатствата, горнитѣ прѣимущества сж отъ неоспорима важностъ. Но освѣнъ тѣхъ, задругата прѣдставлява още и нѣкой морални и политически сгоди, които сж тѣй сжщо значителни. Ето тия сгоди, както сж тѣ изложени отъ г. Лавле:

1) тамъ, дѣто владѣе задругата, има по-малко прѣстѣпления: а) защото всички иматъ съ що да удовлетворятъ нуждитѣ си, та нѣма бѣдностъ, тоя изобиленъ източникъ на всѣко зло, и б) защото лицата, които живѣятъ всрѣдъ една многобройна челядь, сж подъ по-строгъ надзоръ, иматъ да подържатъ една по-значителна сѣмейна честь, та сж и по-внимателни;

2) задругата развива домашнитѣ добродѣтели, роднинска любовь, почитъта къмъ родителитѣ; синътъ не желае смъртъта на баща си, за да го наслѣди, тѣй като почти всѣкога подиръ родителската смъртъ не се подѣля наслѣдството;

3) като посрѣдница между индивидуума и общината, задругата учи на самоуправление. Въртението на задружната челядь въ дребно прилича на управлението на една община, на едно анонимно дружество. Задругата се явява като начало на парламентарния режимъ, и приготвява членоветѣ си за упражнението на тѣхнитѣ обществени и политически права;

4) привързаностъта къмъ старитѣ прѣдания се прѣдава чрѣзъ задругата отъ поколѣние на поколѣние и сѣставлява по тоя начинъ единъ силенъ консервативенъ елементъ при подържането на любовьта къмъ страната и на обществения порядъкъ.

Срѣщу тия прѣимущества, кои сж несгодитѣ, които могатъ да се противопоставятъ? Азъ не виждамъ отъ точка на зрѣние на нравственостъта, освѣнъ една: смѣсване въ една и сжща кжща хора — и то не твърдѣ близни роднини — отъ